

Griep

Nr. 13

Daar zit ik dan achter of voor de computer om mijn column uit te werken . Zoals altijd wacht ik tot het laatste moment. Ik krijg nml. de briljantste ideeën onder tijdsdruk. Die krijg ik trouwens ook tijdens een andere druk op een bepaalde plaats. Maar nu wil het niet vlotten. Ik heb hoofdpijn en mijn keel doet zeer. Ook tranen mijn ogen. Zo nu en dan heb ik wat koorts. Al met al een lichte ongesteldheid. Ook wel griep genoemd. Volgens het woordenboek vindt de griep meestal in de winter plaats. Dat is het nu dus zal het wel zo zijn. Ik weet nu ook van wie ik deze griepvirus heb gekregen. Van een collega, oftewel van een van rijkswege verstrekte vriend. Ja van vrienden moet je het hebben. Hij, die collega dus, medde zich deze week ziek. Op mijn vraag wat hem mankeerde, vertelde hij dat hij griepigerig was. Met een snottelijke stem vertelde hij nog, dat hij niet had geweten, dat hij zoveel water in zijn hoofd had. Het liep hem alle gaten uit. Zakdoeken tekort. Met mijn gebruikelijke ochtendgevatheid zei ik, dat ik altijd al had geweten, dat hij water in zijn hoofd had. Meer water dan brains. Ja van je vrienden moet je het maar hebben. Als klap op de vuurpijl meldde ik hem nog, dat het bij mij net andersom was. Dit is dus ook wel zo, maar zoals ik mij nu voel weet ik het nog zo net niet. In vroegere tijden had ik aan mijn bureau gezeten met mijn voeten in een teil heet water en een ijszak op mijn hoofd en schrijvende met een ganzeveer. Ik probeer wat steun te putten uit een aantal spreuken in deze toch voor mij snottelijke tijd. Een van de gezegden, die ik tegen kwam luidt vrij vertaald : " Alles op zijn tijd is goed ". Vrij vertaald naar ziek zijn komt het neer op : ziek zijn is goed; ziek zijn is gezond. Ik onderschrijf deze gezegde echter met de bijvoeging :

BIJ EEN ANDER.

Coach